

धसमिन्द्रं च यजतु । नक्ता रात्रिः उषा रात्रिरपरभागः । नकारश्चार्थः । कीदृशौ न-
क्तोपसौ सुपेशसा सुपेशसौ पेशः वृषनाम शोभनं पेशो ययोस्ते सुवृषे । सुशिल्पे
यद्वै प्रतिवृषं तद्विल्वमिति श्रुतेः सुष्ठु शिल्पं ययोस्ते अन्योऽन्यं प्रतिवृषे । बृह-
ती बृहत्या । दर्शते दर्शनीये दृशेरतच्प्रत्ययः । किं कुर्वन् त्रिष्टुभं हृन्दः इन्द्रि-
यम् पष्ठवाहं गाम् वयश्च इहेन्द्रे दधत् । ते वीतां पिवताम् ॥ २९ ॥

होता यज्ञप्रचेतसा देवानामुत्तमं यशो होतारौ दैव्या कवी सयुजेन्द्रं
वयोधसम् ।

जगतीं हृन्द इन्द्रियमनडाहं गां वयो दधद्दीतामाज्यस्य होतर्यज्ञ ॥ ३० ॥

एकाधिका शक्वरी । होता दैव्यौ होतारौ वयोधसमिन्द्रं च यजतु अयं चा-
ग्निरसौ च मध्यम इति होतारौ । कीदृशौ प्रचेतसा प्रकृष्टं चेतो ज्ञानं ययोस्तौ
प्रचेतसौ । देवानामुत्तमं यशः युञ्जीकृतदेवयशोवृषौ । कवी क्रान्तदर्शनौ । सयुजा
सह युङ्क्तौ समानयोगौ । किं कुर्वन् । जगतीं हृन्दः इन्द्रियम् अनडाहं गाम् व-
यश्च इन्द्रे दधत् । अनः शकटं वहतीत्यनडान् शकटक्षमो वृषः तौ वीताम्
॥ ३० ॥

होता यज्ञत्पेशस्वतीस्तिस्त्रो देवीर्हिरण्ययीर्भारतीर्वृहतीर्महीः पतिमिन्द्रं
वयोधसम् ।

विराजं हृन्द इहेन्द्रियं धेनुं गां न वयो दधद्द्वत्वाज्यस्य होतर्यज्ञ ॥ ३१ ॥

एकाधिका शक्वरी । होता तिस्रो देवीः पतिं पालकं वयोधसमिन्द्रं च यज-
तु । कीदृशीस्तिस्त्रः पेशो वृषमस्ति यासां ताः वृषसमृद्धाः । हिरण्ययीः हिरण्या-
लंकृतदेहाः । बृहतीः प्रभावेन । महीः महतीः तेजसा आदित्येन्द्राग्निसम्बन्धात् ।
कास्ताः भारतीः बहुवचनमिडासरस्वत्युपलक्षणम् इडासरस्वतीभारत्यस्तिस्त्र इ-
त्यर्थः । किं कुर्वन् । विराजं हृन्दः इन्द्रियम् धेनुं दोग्ध्रीं गाम् वयश्चेहेन्द्रे दधत्
नकारश्चार्थः । सेन्द्रास्ता व्यतु ॥ ३१ ॥

होता यज्ञत्सुरेतसं तष्टारं पुष्टिवर्धनं वृषाणि विभ्रतं पृथक्पुष्टिमिन्द्रं वयोधसम् ।